

INGYENES

Kredenc

A Pécsi Hajnóczy József Kollégium diáklapja

2019/tavaszi

Választásaink

Az életünkben vannak olyan meghatározó pontok, amikor választanunk kell, hogy merre megyünk tovább. Sokszor ezeket a döntéseket nem egyszerű meghozni, hiszen nagy befolyással lehetnek az életünkre és olykor visszavonhatatlanok.

Vannak olyan döntéshelyzetek, melyek a társadalmat is érintik, ilyenek például a politikai választások, ezért nagy felelősséggel kell gondolkodnunk erről. Egy ilyen választáshoz közeledünk éppen most is, hiszen nemsokára az Európa Parlamenti választásoknak leszünk részesei, ami által a nagykorúak beleszólhatnak saját életükbe, jövőjükbe szavazatukkal.

Egyénileg rengeteg téren kell döntenünk, nemcsak a politikában, hanem magánéletünkben is. A gimnazisták döntése inkább a pályaválasztásra terjed ki, merre tovább, mit válasszunk, mit szeretnénk csinálni a jövőben, megfelelő lenne nekünk. Lapszámunkban ezekről a kérdésekről olvashattok a már megszokott rovatainkban. Jó szórakozást kíván:

Erdős Anna

Impresszum

Főszerkesztő: Szluka Bernadett

Címlap, hátlap: Hajnóczy Kollégium Fotószakköre

Tördelő: Dobszai Péter

Fotók: Hajnóczy Kollégium Fotószakköre

Angol nyelvű cikk lektora: Szalaiiné Kovács Renáta

Rovatok: : Erdős Anna (Vezéreiikk), Leel-Össy Judit, Tóth Ágota Ráhel (Pro-Kontra), Szakács Zsófia (Aktuális), Horváth Éva (Fókuszban), Meláth Brigitta (Story), Behán Júlia (Sport), Szekeres Bella (Így írunk mi) Tóth Ágota Ráhel (Így alkotunk mi), Mészáros Fanni (Körkérdés), Gálos Csanád (Érdekes), Kovács Brigitta (Kétnyelvű), Kásádi Krisztina (Feeling)

Szerkesztőség: Pécsi Hajnóczy József Kollégium – Kredenc
7633 Pécs, Türr I. u. 2.

kredenclap@gmail.com

Tördelés, nyomdai előkészítés: Pécsi Hajnóczy József Kollégium

Nyomdai munkálatok: Dekorsprint Kft., Pécs

Felélős kiadó: Dr. Barna Viktor

Megjelenik félévente 200 példányban.

Kredenc

32. szám

2019/tavaszi

PRO/KONTRA	4
Hogyan döntsünk?	
AKTUÁLIS	5
EP választások	
FÓKUSZBAN	6-7
Döntéshelyzet egy kapcsolatban	
ÍGY ÍRUNK MI	8-9
Döntéshelyzet egy kapcsolatban	
ÍGY ALKOTUNK MI	10-11
Képregények	
KÉTNYELVŰ	12
Angol	
KÉTNYELVŰ	13
Magyar	
ÉRDEKES	14
Az emberiség választása	
KÖRKÉRDÉS	15
Ti hogyan választotok?	
SPORT	16
Döntések a sportban	
FEELING	17
Egy fiktív választás	
STORY	18
Egy mese folytatása	

A mi kezünkben van a döntés?

PRO

2019-et írunk. Vajon volt választásunk, hogy belépünk ebbe az évbe? És azzal kapcsolatban, hogy milyen színű legyen a hajunk? Vagy a szemünk, vagy fiúk legyünk-e vagy lányok? Bizonyára nekünk személy szerint nem sok beleszólásunk van. Az időjárással mi a helyzet? Választhatjuk inkább, hogy aznap ne essen az eső, vagy ne legyen kánikula? Helyünk megváltoztatása és energiáink mozgósítása nélkül aligha. És mégis esik az eső. Mégis barna, szőke, vörös, fekete a hajunk. Mégis 2019-et írunk. Holott nem mi választottuk. Vannak bizonyos döntések amiket nem mi hozunk meg. Kérdem én, hát muszáj mindent nekünk eldönteni?

Igenis vannak rajtunk kívül álló döntéshelyzetek. Én döntöttem el, hogy ma iskolába megyek? Igen, de azt nem, hogy milyen idő legyen közben, és sokszor bizony hajlamosak vagyunk arra, hogy magunkat hibáztassuk, még akkor is, ha nekünk tényleg semmi beleszólásunk nem volt. Az élet már csak ilyen. Örülsz, hogy lánynak születtél? Örülsz, hogy fiúnak születtél? Hogy barnának, szőke, vörösnek, kicsinek vagy kövérnek? Akár igen, akár nem, nem rajtad múlt.

És ha most lenne esélyed választani, maradnál olyan, mint most? A föld tovább forog, ha tetszik, ha nem. Viszont azt igenis te döntöd el, hogy jó lesz a napod, vagy hagyod elrontani. Nem tehetsz arról, hogy a másik ember gonosz veled, holott nem adtál rá okot neki, viszont arról dönthetsz, hogy hogyan állsz hozzá. Az élet megy tovább. Valahogy mégis 2019-ben vagyunk.

Toth Ágota Ráhel

KONTRA

Döntések. Az egész életünk döntések sorozata és gyakran már nem is vesszük ezt észre. A ruhák amiket reggel felvesszünk, az ételek amiket fogyasztunk, illetve a szabadidőnkben végzett tevékenységek. Mind döntések, melyek befolyásolhatják azt, hogy mi fog történni velünk egy-egy nap folyamán.

Sokan azt hiszik, hogy az élet alakulása csak a nagy döntéseken múlik. Pedig gyakran múlhatnak életek egy-egy választott útvonalon, egy lekésett buszon vagy akár egy szendvicsen is. Ebben elég ijesztő belegondolni, de jó hogyha tisztában vagyunk vele. Vajon mi fontos egy döntésnél? Hogy mit mondanak mások? Hogy mi az, amit először elterveztél? Ezekbe nagyon érdekes belegondolni. Gyakran van olyan érzésem, amikor sétálok – igazából akár céltalanul is – hogy „igen ezen az utcán kell tovább mennem”, pedig három másik utca is halad ugyan abba az irányba. Van ennek jelentősége? Biztosan.

Úgy gondolom, fontos a hozzánk közel álló személyek véleménye is, de a végső döntést úgyis mi fogjuk meghozni. Ezt gyakran a megérzéseink alapján tesszük. Persze, vannak olyan helyzetek, ahol az embernek muszáj az érzévek alapján döntést hoznia. Azonban a megérzések sok esetben beválnak, bár néha próbáljuk őket elnyomni magunkban, mert nem akarunk beletörődni. Mondjuk, ha esetleg rossz érzésünk van egy szeretett vagy egy újonnan megismert személlyel kapcsolatban. Én a nagy döntéseim meghozása előtt a szeretteim véleményét kérem ki, majd belegondolok abba, hogy milyen hatással lehet tanácsuk az életemre. Illetve a megérzések is fontos szerepet játszanak nálam. Azt tudnám mondani mindenkinek, hogy “hidd el nem véletlen, hogy ma ez a póló van rajtad, ahogy egyik apró dolog sem a véletlen műve az életünk során”.

Leel-Össy Judit

A 2019-es Európai Parlamenti választások

Az Európai Unió tagállamaiban működő pártok jelöltek indíthatnak a választásokon. Az Európai Parlamentben minden ország mandátumot szerzett pártjainak delegációi csatlakozhatnak egy „közös pártba” a Parlamenten belül. A nyolc választható párttömörülésben általában az egy kormányzásmódot képviselő politikusok gyűlnek össze.

A Brexitet követően az azelőtt 751 fős parlament 705 főre csökkent, így változott a parlament közös pártjainak összetétele. Ezek mellett egy fontos kérdésről is kell dönteni a képviselőknek: ki legyen az Európai Bizottság elnöke? A tisztséget öt évre választják, szabad és titkos szavazással hozva meg a döntést. A parlamenti pártok mindegyike két jelöltet kvalifikálthat; a jelöltek csak a tagszervezetek listavezetői vagy titkárai lehetnek. A 2014-i választások alkalmával az Európai Néppárt lett a legerősebb frakció, és a párt listavezetőjét, Jean-Claude Junckert tették meg az Európai Bizottság elnökének.

A legesélyesebb pártok az Európai Parlamentben, és elnökjelöltjeik:

1. Európai Néppárt:

A néppárt 2018. november 8-ai kongresszusán választotta meg végleges jelöltjét. A két indulóból elsőként Manfred Weber jelentette be indulását Németországból, majd a finn Alexander Stubb; végül Weber foglalhatta el a listavezető helyét 79,2%-os párton belüli többséggel.

Az Európai Néppárt frakciójának Magyarországról a FIDESZ-KDNP szövetség a tagja.

2. Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége

A listavezető helyéért június 20-a és október 19-e között indulhattak a szövetség tagszervezeteinek jelöltjei. Elsőnek a szlovák Maroš Šefčovič jelentette be pályázási szándékát, utána következett Ausztria volt kancellárja, Christian Kern, ám ő visszalépett. Harmadiknak Frans Timmermans holland politikus lépett a pályára, Őt Katarina Barley német politikus követte. Barley ismeretlen okok miatt végül szintén visszalépett, ellenjelöltek hiányában pedig Timmermans fogja képviselni pártját a választásokon.

A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége magyar delegáltjai 2018-ban az MSZP és a Demokratikus Koalíció.

3. Zöldek/ Európai Szabad Szövetség

A Greens/EFA 2018. szeptember 17-én hozta nyilvánosságra a pártcsoport listavezető jelöltjeit, ők a következők:

Petra De Stutter- Belgium

Bas Eickhout - Hollandia

Ska Keller- Németország

Apártszövetség hagyományaikhoz híven két pártjelöltet indít, egy férfit és egy nőt. Ahhoz, hogy valamelyik jelölt a jelölés második körében részt vehessen, szeptember 28-ig minimálisan 5 európai zöld párt támogatását kell megszereznie. A talpon maradt jelöltek közül a Greens/EFA listavezetőit az európai zöld pártok küldöttjei a pártszövetség tanácsának 2018. november 23. és 25. között Berlinben megrendezett tanácsülésén választották meg. Mivel Atanas Schmidt (Bulgária), volt jelölt nem tudta megszerezni a támogatásokat, így kiesett a „versenyből”. A kongresszusi tanácskozás végén hivatalos jelöltként Ska Keller és Bas Eickhout lett bejelentve.

A szövetség magyar párttagjai közé a Lehet Más a Politika és a Párbeszéd Magyarországért politikai pártok tartoztak.

4. Liberálisok és Demokraták Szövetsége

A pártcsoportosulás november 8-10. között tartott kongresszust Madridban, ám mivel ott nem sikerült megállapodniuk, így listavezetőjük megválasztását 2019. február 1-ig elnapolták.

Magyar tagszervezeti párt 2018-ban a Momentum Mozgalom volt.

Miért fontosak ezek a választások?

A választások május 23-26-án lesznek. Hazánkban május 26-án lehet szavazni. Minden szavazójoggal rendelkező uniós állampolgár leteheti voksát a legszimpatikusabb jelöltre, aki szerinte a legjobban képviseli majd országa érdekeit. Európa mindenkié, fontos, hogy a saját magunk elképzelései szerint alakítsuk azt. A jövőben a Parlament olyan fontos és közérdekű dolgokról fog tárgyalni és döntéseket hozni, mint a migráció, az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdések, a vállalkozások és munkahelyek támogatása és számának növelése. Mindezek közvetlenül érintenek mindnyájunkat, ezért nem szabad hagyni, hogy a választás lehetősége kicsússzon a kezünk közül.

Ha elmúltál 18, regisztrárlj, vagy ha ezt már megtetted, szavazz és dönts Te is Európa jövőjéről és ezzel a sajátodéról is!

Szakács Zsófia

Egy bántalmazó kapcsolat végtelen útvesztőjéből

Életünk során mind beleakadunk egy olyan ismerősbe, barátba vagy épp családtagba, aki számunkra szemmel láthatóan, egy rá teljesen ártalmas viszonyban ragadt. Ilyenkor sokan bosszankodva, értetlenkedve kérdezzük: Miért vagy még veled egyáltalán? Mikor hagyod már végre ott?

Erre az érintett fél általában csak kínos mosolyba torzult arccal, behúzott nyakkal finoman vállalt von. Én legalábbis mindig így jártam el.

De vajon van-e egyáltalán választása ezeknek az embereknek? Külső szemlélőként azt válaszolnánk persze, választása mindenkinek van. De ez sajnos nem feltétlen így működik.

Egy ilyen viszony során elég súlyosan épül le az önbizalom, és kerülnek háttérbe átlalában az egyéb kapcsolatok. Mindezt úgy, hogy az érintett észre sem veszi.

Hogy miért nem hagytam soha ott?

Mert miután bántott mindig jött egy időszak, amikor bűnbánóan igyekezett kiengesztelni. És amíg igyekszik, és ő is tenni akar ezért, addig van értelme is ennek az egésznek, nem? Rádásul ilyenkor néha pont olyan ígéző tudott lenni, mint akinek régen megismertem. A baj meg csak egy kis botlás volt, mindenki követ el ilyeneket. A lényeg, hogy megbánja és változni akar, változni nem egyszerű, türelmesebbnek kéne lennem.

Dehát valójában ez nem is az ő hibája, vagy ha mégis, legalább annyira az enyém is, meg azé a nehéz természetemé. Én sem vagyok tökéletes, rosszul is reagálok mindig, túl érzékeny vagyok. És hát nem könnyű neki most, elmondja ő is mindig milyen frusztrációk érték, amiknek feszültségével sajnos engem talált meg. De a gondok majd elmúlnak és akkor ismét helyreáll a világ rendje. Különben is, József Attila is valami ilyesmiről ír a Magad emésztőben - „dudás a fuvolást” - nem igaz?

Meg amúgy is mihez kezdenék nélküle? Csak mi vagyunk igazán egymásnak. Mindent tudunk

egymásról, minden este beszélünk, lehetetlen közelségben állunk egymáshoz. Hogyan is tudnék így elszakadni tőle? Ott van mindenben már örökre, feloldhatatlanul. És lehet, hogy ő nem mindig segít nekem, de most neki a nehezebb, sok a változás az életében/ benne, majd ez is megoldódik idővel, ahogy elszállnak a problémák.

Összegezve tulajdonképpen, ami leginkább hozzá láncolt az a saját eltorzult gondolkodásom volt. Hogy én hinni akartam kitartóan, benne, az egészben.

Hát ilyen ez. Valahányszor eljutsz odáig, hogy kicsit megtisztul a gondolkodásod az ilyen tévutaktól, és eljutsz oda, hogy véget vess ennek az egész függésnek, felháborodik, elmondja, hogy ne gondold, hogy te olyan jó vagy, és hogy ez olyan egyoldalú volt. Ha szembesíted a tetteivel, akkor vagy bántod ezzel, vagy ő nem tartja rossznak őket, és vitába száll veled védelmükben, ilyenkor pedig esélyed sincs. De van, amikor ellenkező taktikával szembesülsz, hagyja, hogy dönts, ahogy neked jó, vagy épp ismét bűnbánást mutat, amitől megenyhülsz. Esetleg hidegen hagyja a dolog, amitől te megsemmisülsz, és szintén visszaesel a karjaiba. Mindenhogyan ugyanaz a végkifejlet.

„Végeérhetetlen zokogok veled,
ahogy szorításod egyre hevesebb,
ahogy ölelésem egyre szorosabb,
egyre boldogabb és boldogtalanabb.”
(Pilinszky J.)

Bár John Green Alaska nyomában c. könyvében ezen sorok inkább vonatkoznak magára az életre, nekem mégis ezek jutottak elsők között eszembe: „Hirtelen hátborzongató világossággal rádöbent, hogy gyötrelmei és álmai örült versenyre abban a pillanatban a végéhez ér. Azon túl már csak a homály várja. - Az ördögbe is! - sóhajtotta. - Hogyan jutok ki ebből a labirintusból?”. Nagyjából így írható le egy-egy kiugrási kísérlet. És bizony sokszor annyira ijesztő a labirintuson túli homály, hogy inkább a labirintust választjuk.

Ahhoz, hogy egy ilyen kapcsolatból ki tudj törni, rengeteg erő kell és végső elhatározás. Tudatosítani

magunkban mindent. Nem megy hirtelen felindulásból, indulatból és egyik pillanatról a másikra sem. Nagyon sok felkészülés és támogatás szükséges. Az ember önbizalma mínuszban van, talán ezt a legnehezebb helyreállítani. Ha valaki egy bántalmazó kapcsolatban élő embert szeretne kirángatni a személyes poklából, annak végtelen türelemre lesz szüksége, semmi esetre sem szabad türelmetlenkednie, hisz az önértékelés ezen mélypontján ezzel csak még inkább erősítheti

a kialakult önbizalomhiányt. Bármilyen apró szerepet is töltünk be egy ilyen viszonyban, nehéz kimozdulunk a helyzetből adódó, előre megkoreografált szerepünkéből.

Ugyanakkor zárásként szintén az „Alaska nyomában”-ból idéznék „... nem lehet az ilyen dolgokat a végtelenségig húzni. Egy ponton letéped a ragtapaszt, és fáj, de legalább túl vagy rajta és megkönnyebbülsz”.

Horváth Éva

NÁDASDY ÁDÁM MAGAMAT FÉLTEM

Öröké kelleni fogsz,
te sovány, gyötrött arc;
önmagamnál is közelebb vagy hozzám
itt a fejemben.

Rád kiáltanék, de magamat félttem
durva szavamtól, mert gyáva vagyok.
Kapcsolat helyett így utánzom
szentenciáidat.

Magam helyett téged akartalak,
te visszadobtál: fulladjak bele.
Másé vagy te, én csak a magamé
titkaid előtt.

Örökké piszkálni fogsz,
erősen, inasan.
Szóba zárva, foltok alatt élsz bennem,
küzdelem-fétis.

Nincs szükségem rád

Nincs szükségem rád,
Nem kéne hallgatnod,
Hogy lassan meghalok.

Nincs szükségem rád,
Nem kéne tudnod,
Hogy mindent elhagyok.
Nincs szükségem rád,
Nem kéne látnod,
Hogy egyszer megfulladok.

Nincs szükségem rád,
Nem kéne érezned,
Hogy darabokra hullok.

Nincs szükségem rád,
Nem kéne tudnod,
Hogy egyáltalán létezem.

Végignézem

Végignézem,
hogy a falevél lehull az ágról.
végignézem,
hogy a könnycsepp legördül az arcodon.
Végignézem,
hogy a halál eluralkodik a világon.
Végignézem,
hogy érzések gyúlnak a lelkedben.
Végignézem,
hogy az élet elhal a kebledben.

Döntenem kéne?

Látni akarom a valóságot?
Nem tudom.
Félek a sötétől és a világostól.

Képzelet vagy a külvilág?
Nem tudom melyikre vágyom,
Úgy szívemből igazából.

Menni vagy maradni?
Ha a múlt az örületbe kerít,
Nem akarok hátat sem fordítani.

Keresni a bajt?
Hisz ő követ engem,
S nem is bánt az ölelése.

Szeretni, szeretve lenni?
Mindkettőt érzem
Melengeti fagyott lelkem.

Hisz annyi jó van
Ami körbe vesz,
A rossz is untalan kerget.

Döntenem kéne?
És választanom?
Csak egy dolog az, amire
vágyom.

Vele vagy nélküle?
Ez az egyetlen egy kérdés,
'Mi teljesen biztos bennem.

Valaki segítsen!

Elvesztem az elmémben,
Nem találok ki a labirintusból,
A helyes utat eltévesztettem.
Valaki segítsen!

Felkiáltottam,
De nem hallotta senki,
A szavaim elhaltak.
Valaki segítsen!

Nem tudok felállni,
A lábaim eltörték,
És csak elsétálnak mellettem.
Valaki segítsen!

Mintha vakok lennének,
Nem vesznek észre,
Csak én látom őket.
Valaki segítsen!

Egyedül vagyok,
Lassan felemészt a magány,
Kérlek karolj fel.
Valaki segítsen!

ÍGY ALKOTUNK MI

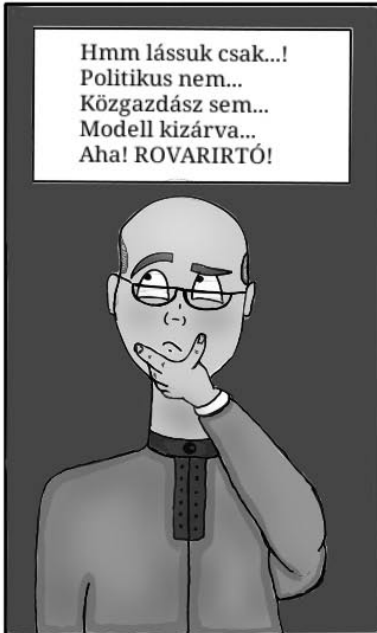
Jaj ne már!
Pont most kell orrot
fújnom?!

Ugye most csak
szórakoztok velem...

Tóth Ágota Ráhel

angol

Masochism

When we get together with a man, we don't really think about the disadvantages -injuries he can cause- when we're swimming in pink clouds. And actually this pain is not guaranteed, but somehow women usually fell in men who hurt them. We can call it masochism but I don't think that every women would be that... simply just... they are women. They often say: The way to love is rugged. But why does it always hurt when we're on that way? Is it true that when two persons meet and even if they break up, they will still feel the same to the other? If we are in love with someone and we break up with them, where does love go? Or it wasn't exist at all? Then what were we fighting for? Then what was hurt when we broke up? I guess, that's the moment when we face with loneliness, that we're gonna be alone again. Or it was really love and we miss the other. And how much time is allowed to cry and move on after a break up? It's all on you. Suffer as long as it feels good. At least, that's the healthy way. And here I am who behaves like a man. I'm over my ex in ten seconds and after a time he crosses my mind and then I fall apart. However, this doesn't happen with every guy... only who were important for me. Somehow, some time after I meet with a guy, who's the same, who I can't get along with well and even if I fight for us it's not enough.

So there are some relationships that are very injurious, where we can't quit so easily. Like when he's just not that into you. When you are lovers and deeply in your heart you know that he'll never ever break up with his girlfriend. When he's unable to commit and the others... Here's Mr. South-American. I was over him after... ten seconds after he left. And he can't stop writing

me those messages. On Saturday I was chilling and watching my series and then came an sms from him. There it was. The message that I was deeply in my heart was looking forward. He said: I'm going back to Budapest and I'd like to know if you want to meet. I was thinking why did he feel he had to write me? I was confused. Up until that time I did not care with him but I had to rethink the whole story. Then I called two friends of mine and they told me to forget this man, he's really not your type, just move on. But I was so curious about him, so I decided I'll meet with him in order to forget him once and for all. We meet, drink, have sex and that's all! And what else would you do if you were in my shoes? Wouldn't you commit this mistake?

So what about quit? What about mistakes? I know there are mistakes we have to commit to know it was really a mistake. And we are human beings, we are curious! Let's find out what the world hides from us. Some pain, disappointments... But think about it! And I've already told this, it worth do madnesses to get some experience. I mean, don't kidnap anyone, don't kill anyone, don't rab a bank and so on. But you can meet your ex and have a nice afternoon together. As Karina would say; Rock yourself in this dream. So here's the point, when the romance and realism meet, when you're flying up to those pink clouds, and your friend grabbs you out of that shit. See? Friends are also useful when it's about love. When you are being drunk and your friend sobers you. Because why do we get drunk, even though we already know the aftermath?

Kovács Brigitta

Lektorálta: Szalainé Kovács Renáta

magyar

Mazochizmus

Amikor összjövünk egy férfival, nem igazán gondolunk bele a hátulütőkbe –a sérülésekbe, amit okozhat- mert úszunk a rózsaszín felhőkben. Gyakorlatilag a sebek nem garantáltak, de valahogyan a nők gyakran olyan férfiakba esnek bele, akik bántják őket. Hívhatjuk ezt mazochizmusnak, de nem hiszem, hogy minden nő az lenne, szimplán csak nők. Gyakran mondják: A szerelemhez vezető út rögös. De miért fáj mindig, amikor azon az úton vagyunk?

Igaz az, hogy ha két ember találkozik, és még ha szakítanak is, továbbra is ugyanazt érzik egymás iránt? Ha szerelmesek vagyunk valakibe és szakítunk, hová tűnik a szerelem? Vagy egyáltalán nem is létezett? Hát akkor meg miért harcoltunk? Akkor mi fáj a szakításkor? Úgy gondolom, hogy az az a pillanat, amikor szembesülünk a magánnyal, hogy megint egyedül leszünk. Vagy tényleg szerelem volt, és hiányoljuk a másikat. És mennyi idő engedélyezett sírni és tovább lépni a szakítás után? Rajtad áll. Szenvedj csak, amíg jól esik. Legalábbis ez az egészséges. És itt vagyok én, aki úgy viselkedik, mint egy férfi. Túl vagyok az exemen tíz másodperc alatt, majd egy idő után eszembe jut, és szétesek. Azonban ez nem történik meg minden sráccal, csak akik fontosak voltak számomra. Valahogyan, valamennyi idő múlva találkozok egy fiúval, aki olyan, mint a többi, akivel nem jövök ki jól, és még ha harcolok is, az nem elég.

Tehát vannak olyan kapcsolatok, amik nagyon veszélyesek, amikből nem léphetünk ki túl egyszerűen. Amikor nem kellesz eléggé, vagy amikor szeretők vagytok, és mélyen a szívedben tudod, hogy sosem hagyja el a barátnőjét. Amikor képtelen cselekedni, stb... Itt van Mr

Dél-Amerikai. Túl voltam rajta... tíz másodperc után, miután lelépett. És nem áll le azokkal az sms-ekkel. Szombaton lazítottam és néztem a sorozataim, amikor jött egy sms tőle. Ott is volt. Az üzenet, amit mélyen a szívemben alig vártam. Azt mondta: Visszamegyek Budapestre és szeretném tudni, hogy akarsz-e találkozni. Azon gondolkodtam, miért érezte úgy, hogy írnia kell nekem? Összszarodtam. Egészen addig engem is érdekelt, de át kellett gondolnom az egész sztorit. Aztán felhívtam két barátomat, akik azt mondták, hogy felejtsd el ezt az embert, tényleg nem a te stílusod, csak lépj tovább. De olyan kíváncsi voltam rá, úgyhogy eldöntöttem, találkozni fogok vele, hogy örökre elfelejtsem!

És te mit tennél, ha az én helyemben lennél? Nem követnéd el ezt a hibát?

Na, és mi van a kilépéssel? Mi van a hibákkal? Tudom, hogy vannak olyan hibák, amiket el kell követned, hogy tudd, tényleg hiba volt. És emberek vagyunk, kíváncsiak! Derítsük ki, mit rejteget előlünk a világ! Egy kis fájdalmat, csalódottságot... De gondoldj bele! (És már mondtam ezt), megéri örültségeket csinálni, hogy tapasztalatot szerezz. Úgy értem ne rabolj el senkit, ne ölj meg senkit, ne rabolj ki bankot meg ilyenek... De találkozhat az exeddel, hogy eltöltsetek egy szép délutánt. Ahogy Karina mondaná: Ringasd csak magad ebben az álomban. Szóval, itt van az a pont, ahol a romantika és a realizmus találkozik, amikor szállsz fel azokhoz a rózsaszín felhőkhöz, és a barátod kiránt abból a sz...ból. Látod? A barátok akkor is hasznosak, amikor szerelemről van szó. Amikor részeg vagy és a barátod kijózanít. Hisz miért is rúgunk be, hogyha úgyis ismerjük a másnaposságot?

Kovács Brigitta

Az emberiség választásai

Úgy, ahogy minden közösségnek, magának az emberiségnek is döntéseket kell hoznia túlélése érdekében. Jelenleg a legfontosabb feladatunk a környezetünk megóvása, új élőhelyek keresése. Habár egy új bolygó élhetővé tétele rövid távon örültségnek, sőt lehetetlennek tűnik, mégis a leghatékonyabb, hosszútávú módszer a tobzódó problémák megoldására.

Ma minden űrtügynek vezetője azon dolgozik, hogy megoldja a túlélés problémáit az űrben. Míg Amerika, azon belül is Elon Musk, a Mars felé fordul, mint második Föld, addig Kína és India, a feltörekvő keleti nagyhatalmak a Hold felé fordulnak, közeli, gazdaságosabb és biztonságosabb úticélként.

A közelmúltban nagy előrelépések történtek ebben az ügyben: a SpaceX először próbálta ki az új, hatalmas rakétáját, ami képes akár három embert eljuttatni a Marsra és vissza (habár a kapszula még nem áll rendelkezésükre, és a próbautakhoz is idő kell), valamint kipróbálta a legújabb hajtóművét a később indítandó Mars-kolonizáló egység méretarányos másával. Kína pedig, egy holdjáró sikeres landolása után a Hold túloldalán, ott próbált növényeket termesztetni, majd megfigyelte őket. Innen vizsgálva ez a kettő eredmény nem is lehetne távolabb egymástól, mégis egymásra támaszkodnak. A Hold túloldalára leszállni nem jelent mást, minthogy tökéletesen kell programozni, különben minden kárba vész. A Marson, a 20 perces kommunikációs szakadék miatt, ha kiadnánk egy parancsot a leszállás előtt, az az űrszondát jóval a leszállás után érné el, már ha az még egy darabban lenne.

A jövő célja egyértelmű: első lépésként űrállomást létesítünk a hold körül, innen pedig leszállásokat hajtunk végre, hogy holdbázisokat építsünk. Mikor ez már teljesen biztonságos, a Holdon városokat alapítva csökkentenénk a Föld zsúfoltságát. Ott aztán, az önellátó kolóniák rakétákat építenének, amik századannyi energia felhasználásával jutnának el a Marsra, ott pedig újratekődne a folyamat.

Az emberiség választása adott: vagy egy közösségként követjük a fenti lépéseket, vagy itt ragadunk. De Földünket már nem tudjuk megmenteni, halálát csak elnapolhatjuk. Minden újrahasznosított PET palack és nyilonszatyor plusz egy napot ad a tudósoknak arra, hogy új, hatékony megoldásokat találjanak arra, hogy az emberiséget egy bolygóközi faj szintjére emeljék, ugyanis akkor a jelenleg jósolt évszázadok, évezred helyett milliárd évünk lenne tovább elmélkedni.

Gálos Csanád

Körkérdés a döntéshelyzetekről

„Agy: ezt nem szabad. Szív: nagyon akarom.”

A döntés egy adott helyzet, probléma olyan kötelező erejű megoldása, amely megfelel a kítűzött céloknak, illetve a várt eredményeknek. Ez a szó tényleges meghatározása. Ha viszont egy picit eljártunk a szavak mögött levő tartalommal, akkor a következő konzekvenciát vonhatjuk le: az ÉLET döntésekről szól, sorsunk pedig döntéseink összessége, azon nem tudunk változtatni, amik vagyunk, de minden egyes új döntéssel befolyásolhatjuk azt, amik lehetünk.

Megkérdeztem néhány kollégista társamat arról, hogy milyen döntések előtt álltak eddigi életük során? Szívkre vagy eszükre hallgatnak inkább ők? Szerintük az emberek inkább mire hallgatnak: a szívükre vagy az eszükre? “

Az életemben az egyik legnagyobb döntésem a 6 osztályos gimnáziumba menetel volt. Általános iskolában imádtam a tanárimat és sok barátom is volt, de úgy éreztem, hogy befér az életembe egy „kis” változatosság. A barátaim és a tanárim sajnálták, hogy elmegyek az iskolából, de mindenki az én érdekeimet tartotta szem előtt, ezért mindannyian mellém álltak. És azt, hogy idáig eljutottam, legfőképp a szüleimnek és a rokonaimnak köszönhetem. Valahol sajnáltam, hogy elmegyek és a szüleimtől is távolabb leszek, valahol pedig izgatott voltam, hogy városba kerülök gimnazistaként és ráadásul még kollégista

is lettem. Most már itt vagyok, és nem bántam meg, hogy ide kerültem.” (M. K.)

„Életem első komolyabb döntése a továbbtanulás volt. Nagyon nehezen tudtam eldönteni, hogy általános iskola után merre menjek tovább. Hosszas gondolkodás után megszületett a döntés. Szerencsére fel is vetek, és már második éve tanulok a választott suliban. Szív vagy ész? Szerintem ez változó, a körülmények nagyon befolyásolni tudják a döntésünket, de én általában az eszemre hallgatok. Ritka az, amikor a szívem irányít, de előfordul.” (M. F.)

„Nálam is, mint más tini életében az első nagy döntés a továbbtanulás volt, és persze, az estleges szakválasztás. Bár nálam az is elég nagy választási helyzet reggelenként, hogy mit is kellene felvennem... Igen, lány vagyok, és szeretem megválogatni, mit is veszek fel egy nap. Mire hallgatunk leginkább? Igazából szerintem ez egy nagyon jó kérdés, szerintem az emberek többsége az eszére hallgat. Én személy szerint próbálok mindig átgondolni szívvel és ésszel is, és nézem a döntéseim jó és rossz oldalát is.” (N. V.)

„Változó, amit az élet hoz. Az iskolában minden nap különböző döntéseket kell hoznom, valamint a kollégiumban is.

Fogalmam sincs, hogy az emberek általában mire szoktak hallgatni. Szerintem ez egyénfüggő. Én legtöbbször az eszemre hallgatok, de volt rá példa, hogy a szívemre hallgattam.” (Kásádi Krisztina)

A döntések szerepe a sportban

Kövessem a megbeszélt taktikát, vagy adjam bele most minden erőmet? Lecseréljem ezt a játékost, vagy adjak még neki egy kis időt? Tényleg szabálytalanságot követett el, vagy csak ebből a pozícióból láttam úgy? Ilyen és hasonló kérdések merülhetnek fel a játékosokban, edzőkben, játékezőkben, és a kérdésekre adott válaszaik nagy mértékben befolyásolják döntéseiket.

Kredencé - 2019/tavaszi
 A döntés lehetőségek közötti választást jelent. Maga a döntés lényegében két mozdulatból áll: Lehetőségek összehasonlítása: mérlegelés, választás – ítélet. Habár a döntéshozatal életünk minden területén jelen van, kezdve azt az egyszerűbb választásoktól, a magánéletünkön át egészen a munkánkig, a sport területén is érdemes vele foglalkozni. De vajon miért? Egy-egy edzés vagy megmérgetetés során az edzők, a bírók, a játékosok, de még a sportfogadók is számos döntési helyzetbe kerülnek. Csak hogy egy párat említsünk

ezek közül: sportolók játékba hívása vagy cseréje, a labda helyének megítélése, büntetőrúgás vagy szabadrúgás megítélése, időkéres.

A sporttevékenység során számos esetben áll döntés előtt a sportoló, például labdajátékoknál a passzt elindító játékos gyors összehasonlításokat végez csapattársai közt, hogy ki van hozzá a térben a legmegfelelőbb helyen, ki tudná jól tovább vinni a labdát, és választ közülük.

A sportolók nemcsak játék közben kerülhetnek fontos döntési helyzetbe. Személyes életében jelentős kérdés lehet, hogy melyik csapatot választja egy átigazolásnál, vagy esetleg egy sérülésnél, vállalja-e a rehabilitációt és a nehéz felépülést, vagy inkább abbahagyja a sportolást, mert az egy egyszerűbb út.

Ha a bírót nézzük, egy-egy ítéletük (például büntető vagy szabadrúgás megítélése) befolyásolhatja a meccs kimenetelét, vagy akár egy egész bajnokság/kupának a kimenetelét. Hogy élő példát említsék, itt van nekünk N'Golo Kanté története, aki míg a legtöbb mai világsztár hipermodern akadémiákon töltötte ifjúkorát, addig az angol élvonalban idén domináló Chelsea és a francia válogatott középpályása egy kilencedik ligás Párizs környéki klubnál tanulta a futballt, egészen 19 éves koráig. Majd 2015 nyarán a még mindig szinte ismeretlen középpályás a Leicester Cityhez igazolt, mely döntése a szegénységből egészen a luxusig juttatta kitaratása, a futball iránti szeretete és tehetsége miatt.

Látható, hogy az élet sok területén kerülhetünk döntéshelyzetbe, és ez alól a sport sem kivétel.

„A sors számtalanszor állított választás elé: kövessem a szívemet, vagy hagyjam magam mögött, és áldozzam fel a szenvedélyt egy olyan életért, amiről azt hittem, hogy rendeltetett nekem. Minden döntésem csak közelebb vitt, és elszakított az általam ismert világtól.” Andrea Cremer

Befolyásolják-e életünket a döntéseink?

Egy elképzelt életút

Életünk folyamán rengeteg olyan helyzetbe kerülünk, ahol döntenünk kell, választás elé állítanak bennünket. Sokszor elgondolkodtató hogy döntéseink milyen hatással vannak a jövőnkre, mi minden fog megváltozni.

Döntéseink meghozatala születésünk pillanatában kezdődik el. Azonban gyerekkorunkban még rá vagyunk kényszerülve, hogy segítsenek irányítani az életünket. A szüleim nagyon sokat dolgoztak, és az életük a munka volt, ezért 20 hetes koromban bölcsődébe adtak, mert nem lett volna rám elég idejük. Szüleim nagyon büszkék voltak rám, de ez nekik nem volt elég, ki kellett emelkednem az élet minden területén. Eldöntöttem hogy azt csinálom amit ők szeretnék, ami szerintük építi a jövőmet. Tehát 5 évesen elkezdtem sportolni. Nem is akármit. Szenvedélyem lett a kosárlabda. Elkezdtem az általános iskolai tanulmányaimat egy híres neves iskolában. Mellette természetesen kosaraztam is, szüleim látták, hogy jó érzékem van hozzá, és ígéretes jövő áll előttem. Beirattak egy kosárlabda akadémiaira. Élveztem. Ez volt

a mindenem. Különböző kitüntetések, díjakat nyertem el. Idővel a csapatunk kapitánya is én lehettem. Mindenkit az én véleményem érdekelt. A szüleim kéthetente egyszer meglátogattak, de csak azért hogy posztoljanak velem egy képet. Ők választották nekem ezt az életet, és én teljes gőzzel azon voltam, hogy megfeleljek nekik. Soha nem látták egyetlen meccsemet sem, nem volt idejük rám. 20 éves koromban a munkám meghozta az eredményét, bekerültem az NBA-be. Ott játszottam a „nagyokkal”, a példaképeimmel együtt. Elértem azt amit elvártak tőlem, amire hivatott voltam. Sorra nyertük a meccseket. Egyre több időt töltöttem velem, látogattak és keresték a társaságom. Jólesett hogy megfeleltem nekik.

Emlékszem tisztán arra a napra, minden egyes pillanatára. Az egyik legnevesebb meccsem napja egy augusztusi napon volt. Kimentem a pályára és megláttam a kilátón őket. A szüleimet. Egy könnycsepp gördült le az arcomon. Boldog voltam. A mérkőzés szoros volt, egyetlen kosár választott el minket a győzelemtől. Az utolsó másodpercekben nálam volt a labda. Mindenki rám figyelt. Felpillantottam a lelátóra. A szüleim nem voltak ott. Elmentek. Mire visszafordultam a földön találtam magam és minden elsötétült. Az ellenfél egyik játékosra fellökött. A korházban ébredtem. Agyrázkódásom és belső meniscus sérülésem volt. A nap folyamán megműtöttek. A térdemet nem tudtam kinyújtani. Az orvosok nem sok reményt fűztek ahhoz, hogy felépülök. A szüleim végre velem töltöttek minden időt. Felbecsülhetetlen érzés volt. A térdem soha nem lett a régi.

A végén ugyanoda jutottam mintha mindezt nem csináltam volna végig. Normális életet éltem. Átlagember lettem. Nem csináltam semmi kiemelkedőt, csak éltem a mindennapjaimat. Meglepő módon a szüleim szemlélete megváltozott, büszkék voltak rám. Ezért már megérte a sok erőfeszítés, át kellett élnem az előző életem minden egyes pillanatát. Mert így vagyok az aki.

Kásádi Krisztina

Ház az erdő alatt

(folytatás)

Részletek az előző részből: Sötét volt, egyedül sétáltam egy elhagyatott erdőben. Egyszer csak kiugrott előlem egy hófehér nyuszi a sötétségből. A nyuszi beugrált arra a pontra, ahova a hold sütött, majd felugrott háromszor. A harmadik ugrás után eltűnt. A sötétből szökdéceléseket hallottam. Azt hittem, hogy a nyuszi tér vissza, ám tévedtem, egy őz volt. Ő sem ijedt meg tőlem, hanem közelebb jött, és az orrával megpiszkálta a kezem. Megsimogattam, majd elindult ugyanarra, ahonnan jött. Én pedig követtem az újabb sejtelmes, rejtélyes sötétbe. Ahogy egyre beljebb mentünk, egy teremben találtam magam. Már éppen befejeztem a bámészkodást, mikor valaki kedves hangon a nevemen szólított: „Emma, Emma!” Megfordultam, és egy barátságosnak tűnő anyóka állt mögöttem. „Még csak öt éves voltál, amikor mindenki azt hitte, hogy meghaltam. De mint láthatod, élek. Odafönt nem volt boldog, nyugodt életem, amilyenre mindig is vágytam. „

2. rész

A nagymama így folytatta: Sétálgattam összevissza, de sehol egy feljáró, lépcső vagy ajtó. Csak ez a kis természetellenes erdő volt körülöttem. Aztán lehiggadtam és elkezdtem élvezni a természetet és egyedüllétet. Rájöttem, hogy ez volt mindig is az, amire annyira vágytam. Itt végre boldog vagyok.

De most még boldogabb lettem, hogy itt vagy.

Éreztem, hogy egy napon te is úgy fogsz érezni, ahogyan én is, és inkább a természetet választod. Ezt láthatta rajtad a nyuszi is, mikor észrevett.

Ezután Emma kedvesen kérdezgetni kezdte nagymamáját, hogy milyen is odalent élni. Ő hosszasan mesélni kezdett unokájának. Emmának egyre jobban tetszett ez a kis titkos hely. Úgy érezte ő is itt szeretne élni. Az estét ebben a kis eldugott házikóban töltötte. Boldog volt, mert csak szeretet és nyugalom vette körül. Aztán mikor eljött a reggel, hiába érezte jól magát, mégis hiányzott neki a fenti élet, ahol azért nem csak rossz dolgok vannak. Eszébe jutottak a gyönyörű helyek ahol valaha járt, a tenger érzete, a naplemente csodálatos látványa, a szél meleg fuvallata. Rádöbrent, hogy ez az élet mégse neki való, és arra is, hogy vannak az életnek olyan szépségei, amikért érdemes küzdeni, és néha szenvedni.

Mamája levendula teát készített, majd az ital kortyolgatása közben Emma elmondta neki, mire jutott. Nagymamája megértően fogadta, bár szomorú volt, hogy lehet, soha többé nem látja az unokáját. Ezeket a nyuszi is hallotta mind, s megmutatta Emmának a kivezető utat. Hosszas búcsúzkodás után Emma haza ment, de ezt követően minden héten visszatért az erdőbe, s meglátogatta rég elveszett nagymamáját.

Meláth Brigitta

?

